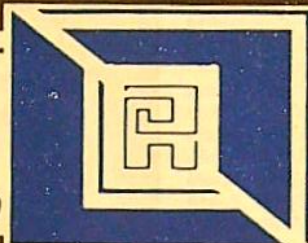

ZPRAVODAJ

41.

JIRÁSKOVA
HRONOVA

4.

ÚTERÝ 10. SRPNA 1971 • CENA 1 Kčs

K

klub
režijně - herecký

Velmi poutavá diskuse se rozvinula kolem představení Simonova Čtvrtý, s Doc. F. Štěpánkem. Sešlo se zde mnoho názorů. Hodnotily se výkony herců, volba scény, světla a hlavně pojetí hry a hra sama. Výborným úvodem bylo přečtení autorových poznámek k pojetí a zpracování hry. Tentokrát bylo možná dost důležité prostudovat tyto poznámky, i když jak bylo řečeno, se ne vždy na ně musí klást velký důraz. Autor sám varuje před mystičností, ke které tato hra svádí. Doc. F. Štěpánek velice jednoduše a jasně objasňuje momentální vstup lidí do představy člověka. Člověk si ať mrtvý, či živý, neboť mrtvý je jen ten, kdo vymizel z paměti lidí, vybavuje v určitých situacích velice konkrétně, reálně. Jasně si uvědomuje jeho reakce, chování, pohyby. Vidí ho před sebou „jako živého“. A proto není snad potřeba omezovat herce tím, že se pouze posadí za průsvitný šál a od tud se zjevují jak osvědci, žalobci i obhájci člověka, který rozmlouvá se svým svědomím. Oživením jednajících postav by se zabránilo statičnosti a jednotvárnosti, rozšířily by se možnosti herce. Sešlo se více názorů k řešení problémů děje skutečnosti a scén z minulosti. Jedním z nich je změna prostorové vzdálenosti jednajících osob, kdy vzdáleností se může naznačit intenzita představy a vztah ke svědkům minulého života. (Bylo zde vzpomínáno uvedení této inscenace v Hradci Králové režisérem Páskem, který právě tohoto způsobu použil). Tato cesta pomůže divákovi sledovat celistvý děj, nevytrhuje ho ze skutečnosti. Neustále se musí dodržovat logika odvíjení děje. Hra sama nemá pružný, zajímavý děj. U hlavního představitele nemůžeme sledovat vývoj postav. Proto je důležité diváka udržovat v napětí jak slovním, tak fyzickým jednáním, oživit hru, která nebyla označena jako jedna z nejlepších.

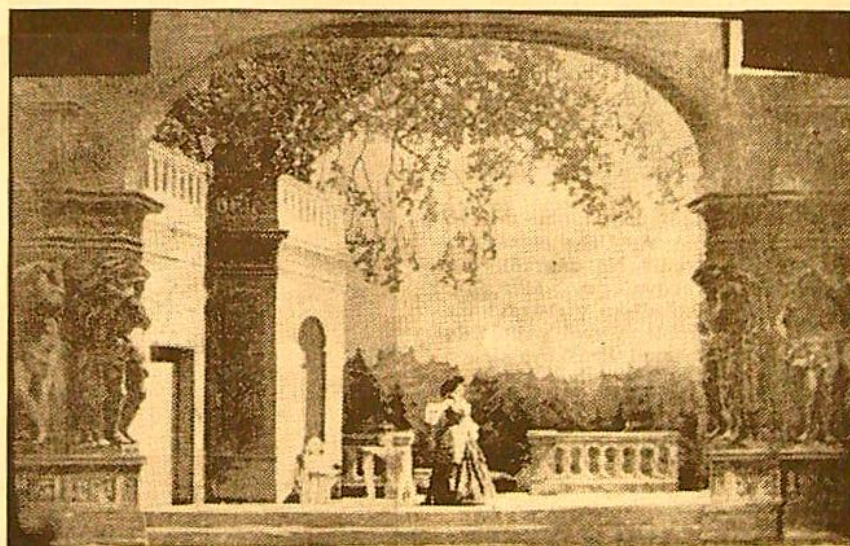
SŠ

NÁRODNÍ DIVADLO V PRAZE uvedlo v roce 1905 Jiráskovu Lucernu. Snímek scény u zámku jasně dokládá nástup nového jevištního výtvarného citění směřujícího k zachycení nálady, kterou režiséři a výtvarníci povyšovali na dominantní prvek inscenace. Na vývoji jevištního výtvarníka Karla Štapfera lze doložit tuto názorovou změnu. Štapfer byl hlavním výtvarníkem a spolupracovníkem Jaroslava Kvapila v jeho počátečním období v Národním divadle. Výtvarník, který lpěl na velice detailním pojetí scény (jasně patrné to je na jeho výpravě k Jiráskově Vojnarce, kde přesně popsal typ litomyšlské lidové architektury a usiloval o věrné zachycení prostředí pomocí detailů), postupně přejímal nový režijní a výtvarný názor — právě pod vlivem Jaroslava Kvapila.

Reprodukováná scéna prokazuje prvotné úsilí o postižení nálady, atmosféry českého lesa zalitého světlem měsíce. Jiráskova Lucerna z hlediska výtvarné představy autora (doložené i v scénických poznámkách) v dramatickém využití atmosféry ukazuje, že

jeji autor přitakal nově nastupujícímu proudu v evropském divadelnictví. Jsme zvyklí studovat Lucernu z hlediska myšlenkového obsahu, historicky oceňujeme její vlastenecký neohrožený národní tón, ale odhlédáme od jejího významu z hlediska jevištního výtvarného, jak se nám jeví v souvislostech vývoje prvního desetiletí tohoto století v našem divadle.

Každé dramatické dílo, přináší sebou i autorovu představu divadelní praxe, kterou nepochybně ovlivňuje své inscenátory. Dosud chybí v naší divadelně vědní literatuře studie, která by ukázala na Jiráskovo pojetí divadla (z hlediska uplatnění jednotlivých inscenačních složek), zejména ukázala na vývoj jeho představ o jevištně-výtvarné stránce svých děl. Zkoumání této otázky nebude jen okrajové, zbytečné; vzhledem k častému uvádění jeho her působily tyto představy na tvůrce profesionální a zejména amatérské ještě dlouhou dobu po překročení zenitu svého progresivního vlivu na českou scénografii. (Ša)

POSLÁNÍ DÍLA AL. JIRÁSKA DNEŠKU

DNES PŘEDNÁŠKA PROF. Dr. KLEMENTINY REKTORISOVÉ

K

Pěvecký koncert u pomníku A. Jiráka

Snímek Pavel Rejtar

Fotografie pomníku Aloise Jiráka postaveného v roce 1921 pod Libínem u Mlázovic spolu s plakátem upozorňujícím na slavnostní obnovení pomníku je vystavena ve výkladní skříni prodejny domácích potřeb v Hronově.

S divadelním souborem Malá scéna OKD Praha 3-Žižkov přijela na 41. Jiráskův Hronov také jedna z nejstarších členek kolektivu, dvaadvádesátiletá paní Nezavdalová. Na lesopěkných pocitech odjela i se svým tošním přehlídce se jí velmi líbilo a souborem zpět do Prahy.

Divadlo HRUŠOV ZK Hrušovských chemických závodů nepředstavujeme zvláštním článkem, protože jejich hronovské inscenace Veselohry na mostě, Smočkových aktovek, Člověka pro všechny časy nebo Antigony mluví za soubor řečí jasnou. I jejich uvedení Brechta slibuje zajímavou práci na méně obvyklém titulu a skutečnost, že jde o tento soubor znamená jistě zajímavý večer.

Představení poemy A. Bloka Dvanáct se uskuteční v ZK MAJ (Slávie) 11. srpna ve 22.00 hodin jako samostatné vystoupení. Věříme, že ti, kteří mají o představení pražského Divadla na okraji zájem, přijdou.

Vedení n. p. a ZV ROH MEZ v Náchoři připravilo vysokomýtskému souboru besedu v hezkém prostředí učňovského střediska v Hronově. Mladí herci si jistě tuto pozornost za svůj výkon zasloužili a odvážeji si jistě první velký zážitek z naší přehlídky.

Severočeši se sejdou na svém tradičním hronovském setkání nikoliv dnes (jak bylo původně oznámeno) ale ve čtvrtek 12. srpna 1971 v 15 hodin odpoledne ve Staropadolské hospodě (nová hospoda na protějšku u nádraží).

—mdv—

Zpravodaj 41. JH. Vydává Přípravný výbor 41. Jiráskova Hronova. Redakce Milan Marek, Petr Průša. Vytiskl VČT, provoz 13 Hronov. Cena výtisku 1,- Kčs.

Filmový večer

Mezi řadu zajímavých mimodivadelních pořadů, probíhajících denně na velkém pódiu v parku, bylo letos znovu zařazeno promítání špičkových krátkometrážních amatérských filmů. Mezi nimi je i několik snímků stálého účastníka domácích i zahraničních soutěží amatérského filmu, J. City. Animované filmy J. City se pravidelně objevují jak na podzimních soutěžích Vysokovský kohout, zaměřených na zemědělskou tematiku, tak na Rychnovské osmičce nebo na kladenském Amatruku. Některé jeho snímky uvedla i čs. televize. Reprezentoval náš amatérský film na festivalech v Jugoslávii, Francii i v NSR. Snímky typu „Cesta za džbánem vody“ nebo „První sbírka L. Dostála“ jsou charakteristické velmi dobrou animací, zpracováním i důsledným uplatněním filmového gagu v ploškovém filmu. Krátkometrážní snímky J. City budou promítány dnes večer ve 20.30 hodin.

(k)

kam. dnes a zítra

Úterý 10. srpna

12.00 hod.	Rozloučení se soubory —
Dětský divadelní soubor ZK Karosa
Vysoké Mýto a DS Máj ÚKDDŠ Praha
14.00 hod.	Konference KP s přednáškou
prof. dr. K. Rektorisové
„Poslání A. Jiráka dnešku“
16.30 hod.	Představení DS z Ostravy Hrušova
B. Brecht: Pan Puntilla a jeho sluha
Matti
19.30 hod.	Vítání souborů
(Jihomoravské divadlo Znojmo
a DS Mikrofor Dsta club Děčín)
20.00 hod.	Večerní divadelní představení
20.30 hod.	Promítání amatérských filmů v parku

Středa 11. srpna

9.00 hod.	Práce v klubech
12.00 hod.	Rozloučení se souborem na MěstNV
(DS z Ostravy-Hrušova)
16.30 hod.	M. Gorkij: Měšťáci - Jiráskovo divadlo
P. Landovský Hodinový hoteliér -
Slávie
19.30 hod.	Uvítání italského divadelního souboru
O. Calabresi z Maceraty
20.00 hod.	Večerní představení v Jiráskově
divadle a ve Slávii
22.00 hod.	Divadélko na okraji, Praha
A. Blok Dvanáct - ZK MAJ (Slávie)